

11 DEC 1987

ତାରିଖ

ପୃଷ୍ଠା

କଲ୍ୟାଣ 3

ମେଡିକାଲ କଲେଜ

ମେଘେଦେର ଭାବିତ

ଆମାଦେର ଦେଶେର ସେହେତୁ
ସାଧାରନତ ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟ
ପିଡିଶ୍ନାନାର ମୟୋପିଯାନ୍ ପର୍ଯ୍ୟାୟ
ମଞ୍ଜେ ଥାକେ । ତାରା ସାମାଜିକ,
ଆଧୁନିକ, ଯୋଗାଧୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥା,
ଆଇନ ଶ୍ରେଣୀଜିନିତ, ଏମନିକି
ବା ପ୍ରାଚୀତିକ କାରଣେ ପିଡିଶ୍ନାନା
ହତେ ବିଚିତ୍ର ହେଲେ ଦୁରବତ୍ତୀ
କୌଣ ମେଡିକାଲ କଲେଜେ ଭାବିତ
ହତେ ମେଘେଦେର ସାହସ କରେନା ଏବଂ
ମୃଦୁ କାରଣେଇ ଅଭିଭାବକ ଓ
ତାମେରକେ ପାଠ୍ଯାତେ ଚାନନା । ଏ
ଅବସ୍ଥାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତେ ଅମେକ
ମେଘେଦ୍ଵେ ମେଡିକାଲ କଲେଜେ ଭାବିତ
ମୁଖ୍ୟ ପେଯେଇ ଭାବିତ ହେଲା ।
ମେଘେଦେର ଏବଂ ତାମେର ଅଭିଭାବକ-
ଦେର ଏମୋଟାନା ଅବସ୍ଥାର ବିନା
କରିଲେ ନାହିଁ ।

ଆମାଦେର ଦେଶେର ମେଡିକାଲ
କଲେଜ ଗୁଲି ମହ ପ୍ରାୟ ମକଳ ଶିଖା-
ଜ୍ଞାନେଇ ଚଲଛେ ଏକ ଦୈରାଜା ।
କାରଣେ-ଅକାରଣେ ମେରାମେଗୋଲ-
ଧୋଗ ଲେଗେଇ ଆଛେ । ମଲୀଯ,
ଉପଦଲୀଯ କୋଲମେ ଯାଏ ଯାଏ
ମେଡିକାଲ କଲେଜ ଗୁଲି ଯୁକ୍ତକ୍ଷେତ୍ରେ
ପରିଣତ ହୁଏ । କର୍ତ୍ତା ପକ୍ଷ କଲେଜ
ବନ୍ଦ ସୌଭାଗ୍ୟ କରେନ । ଦୁ'ସନ୍ଟାର
ମୋଟିଶେ ଛାତ୍ର-ଛାତ୍ରୀଦେର ହୋସ୍ଟେଲ
ଭୋଗ କରିଲେ ହୁଏ । ଏବଂ ପରିହି
ଶୁଳ୍କ ହୁଏ ତାମେର ଉଦ୍‌ଦେଶ, ଅନିଶ୍ଚିହ୍ନତା
ଅମେକ ମୟୋପି ତାମେର ଆଶ୍ୟ
ନିତେ ହୁଏ ପରିଚିତ ଅପରିଚିତ-
ଦେଶ ନିକଟ । ରାହୀ ସରଚେର ଜନ୍ୟ
ହାତ ପାତାତେ ହୁଏ ଯାହା-ତାର
ନିକଟ । ଏହି ଅବସ୍ଥା ମରଚେଯେ
ବେଶୀ ଅନହାଗ ହେଲେ ପଢ଼େ ମେଘେଦାଇ ।
କାରଣ ସେତେ ହୁଏ ଚଟ୍ଟଶ୍ଵାନ ଥେକେ
ଦିମାଜପୁର, ବଂପୁର, କେଡ଼ିବା ଶିଲେଟ
ଥେକେ ସରିଶାଲ । ଦେଶେର ବିଦ୍ୟୟାନ
ପରିବିତ୍ତିର ପ୍ରେକ୍ଷାପଟ୍ଟି ମାନସିହିନେ
“ଠାଇ ନାହିଁ, ଠାଇ ନାହିଁ” ଅବସ୍ଥାର
ଆମାଦେର ଦେଶେର ଏକଟି କଲେଜ-
ଗୀମୀ ଶେଯେର ପକ୍ଷେ ଏକାକୀ ଏ
ଯାତ୍ରା କର ବିପଦସଂକୁଳ ତା ବନ୍ଦ
ଅପେକ୍ଷା ରାଖେ ନା । ତାଇ ତାମେର
ଚୋଥେ-ମୁଖେ ଏକବାଣ ଆନ୍ତକ ।
ଆଜ୍ଞାହିର ନାମ ମୟୋପି କରେ ଯାତ୍ରା
ନିରାପଦେଶୀୟ ହବେ ତୋ ।

ବାଟୀ ଗିଥେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରେ
କବେ ଆବାର କଲେଜ ଖୁଲବେ ।
ତରବନ ଅଭିଭାବକ ସହ ଆବାର ଫିରେ
ଆମେ କଲେଜେ । କଯାଦିନ ପର
ଆବାର ଗୋଲଧୋଗ, ଆବାର ଆନ୍ତକ,
ଆବାର ଅସହାୟ ଅବସ୍ଥାର ହୋସ୍ଟେଲ
ଭୋଗ ।

ଏହି ପଟ୍ଟଭୂଷିକାର ମେଘେଦେର
ମେଡିକାଲ କଲେଜେ ଭାବିତ ଭାବୁ
କଲେଜ “ନିର୍ଧାରଣେ” ନିଯମ କାନ୍ତି
ମେର କିଛୁଟା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଯେ
ଯତକୁ ମୃଦୁ ମୃଦୁ ନିକଟରେ କଲେଜେ
ଭାବିତ ମୁଖ୍ୟ ମେଘେଦ୍ଵେ ହେଲେ
ଭାବିତ ମୁଖ୍ୟ ମେଘେଦ୍ଵେ ହେଲେ ଏମେ କରି ।

ହାବିବୁ ରଥମାନ
ଆମ୍ବରାନା, ଶିଲେଟ ।